Dosarul nr. 3-3041/2023
2-23150744-12-3-24102023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

15.05.2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Rîşcani)
Instanța compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Igor Barbacaru
Grefier Versavia Șumilin

examinând în ședință publică, acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Sergiu Bezpali împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

La 24.10.2023, Sergiu Bezpali s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Ministerul Afacerilor Interne, solicitînd :

- Anularea ordinului cu privire la încetarea raportului de serviciu nr. 516/ps din 01.09.2023, prin care s-a încetat raportul de serviciu al comisarului Bezpali Sergiu, Ofiţer superior de investigaţii al Sectorului Poliţiei de Frontieră „Leuşeni-2” al Direcţiei regionale Vest a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră;
- Restabilirea în funcţia deţinută anterior, iar în caz de imposibilitate - Obligarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, de emitere a unui act administrativ individual favorabil cu încadrarea într-o funcţie egală în drepturi deţinută până la încetarea raportului de serviciu;
- Obligarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră în lichidarea erorilor emise şi anume anularea ordinului nr. 516 din 01.09.2023;
- A încasa din contul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră în favoarea lui Bezpali Sergiu a salariului pentru perioada absenţei forţate de la locul de muncă.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, Bezpali Sergiu Nicolae activa ca Ofiţer superior de investigaţii al Sectorului Poliţiei Frontieră „Leuşeni-2” al Direcţiei regionale Vest al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Pe parcursul activităţii în serviciul poliţiei de frontieră, reclamantul a executat atribuţiile funcției de o manieră conştiincioasă şi responsabilă.

La data de 01.09.2023, a fost emis ordinul nr. 516/ps prin care s-a încetat raporturile de serviciu cu Bezpali Sergiu. Ordinul contestabil a fost adus la cunoştinţă la data de 04.09.2023 conform ştampilei aplicate.

Nefiind de-acord cu Ordinul IGPF nr. 516/ps din 01.09.2023, în termeni legali l-a contestat la IGPF, argumentînd ilegalitatea ordinului contestabil.

La data de 18.09.2023 (care a fost remis prin poşta electronică la data de 19.09.2023, recepţionată la 20.09.2023), prin răspusul nr. 35/18-1-8251 al IGPF, executor al contestaţiei fiind Dl. Drăgoi Alexandru, secţia juridică, ofiţer principal al secţiei reprezentare şi contencios, l-a informat referitor la faptul că, ordinul IGPF nr. 516/ps din 01.09.2023 este emis legal, iar avînd în vedere faptul că Ministerul Afacerilor Interne este autoritatea publică ierarhic superioară, dosarul administrativ se remite autorităţii superioare, respectiv decizia definitivă referitor la cererea prealabilă, aparţine MAI.

Cu regret, contrar prevederilor art. 60 alin. (1) Cod Administrativ, care prevede (1) *Termenul general în care o procedură administrativă trebuie finalizată este de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel,* autoritatea ierarhic superioară (la caz MAI) nu a soluţionat cererea prealabilă, ori, careva răspuns nu a recepţionat.

Astfel, sunt nevoiţi de a sesiza instanţa de judecată compententă în vederea nulităţii actului individual defavorabil şi anume :

Consideră ordinul Nr. 516-p din 01.09.2023 ilegal din următoarele motive :

1. La data de 13.06.2023, comisar Bezpali Sergiu a fost preavizat despre reducerea funcţiei deţinute de Ofiţer Superior de Investigaţii al Sectorului Poliţiei de Frontieră Leuşeni-2 al Direcţiei regionale Vest al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Deşi conducerea era obligată ca la prezentarea prezvizului despre reducerea funcţiei în care activa Bezpali Sergiu, să-i prezinte în scris altă funcţie echivalentă cu cea deţinută, angajatorul a neglijat această obligaţie şi abia la data de 11.07.2023 (ziua a 29 după previzare, atunci cînd termenul de 30 de zile practic expirase) îi aduce la cunoştinţă despre propunerea de a accede lui în altă funcţie, dar nu de către Direcţia regiomală Vest unde activa, neîntemeiat comunicîndu-se să se prezinte la IGPF unde urma să-i propună funcţia, ceia ce s-a întîmplat.

Aici ţine să remarce că, angajatorul a acţionat contrar prevederilor legale la propunerea unei alte funcţii, ori, funcţia propusă Dl. Bezpali Sergiu nu este similară, necorespunzătoare calificativului şi stagiului de muncă ce îl deţine ultimul, şi anume funcţia de Ofiţer Superior al Unităţii de control al frontierei a Sectorului Poliţiei de Frontieră „Giurgiuleşti", *funcţie pentru care dl. Sergiu nu are studiu necesar, ori pe toată perioada activităţii. Bezpali Sergiu a activat în MAI doar în cadrul Serviciului de investigaţii.*

Subsecvent reiterează că, Bezpali Sergiu, are la întreţinere doi copii minori, iar deplasarea lui la postul de muncă propus duce la imposibilitatea ultimului de a se deplasa, ori, avînd în vedere copii minori cît şi distanţa parcursă zilnic de la domiciliu angajatului pînă la postul de muncă este considerabilă, fapt ce generează cheltuieli suplimentare şi anume de combustibil (ce urma să le suporte ultimului), duce la imposibilitatea acceptării unei astfel de funcţii.

Potrivit art. 6 alin. (1) al Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016, Funcţionarul public cu statut special ocupă funcţii corespunzătoare calităţii sale profesionale şi îndeplineşte doar atribuţii legate de acestea, care rezultă din prevederile legislaţiei în vigoare şi din fişa postului.

Raportînd norma precitată la cazul dat, Conducerea prin pronunerea funcţiei menţionate Dl. Bezpali Sergiu deviază de la prevederile legale, mai mult ca atît, ultimul are toate calificativile necesare, stagiu de muncă de peste 22 ani de muncă, mereu şi-a onorat obligaţiunile de serviciu, fără careva abateri, şi nu a fost înregistrată nici o abatere disciplinară.

Important de menţionat că, funcţia în care activa Dl Bezpali Sergiu şi-a schimbat doar denumirea, deci, ea nu a fost lichidată, atribuţiile funcţionarului fiind tot aceleaşi însă denumirea alta, iar în funcţia respectivă fiind promovată o altă persoană, *nepropunîndu-i ultimului funcţia dată, fapt contrar prevederilor legale, şi anume art. 3 al Legii nr. 155 din 21 iulie 2011,* Autorităţile publice vor utiliza la

aprobarea sau, după caz la modificarea statelor de personal, exclusiv titlurile funcţiilor publice prevăzute de prezenta lege. În cazul în care, după aprobarea sau modificarea statelor de personal, titlurile funcţiilor publice deţinute de unii funcţionari publici se vor modifica fără schimbarea sarcinilor şi atribuţiilor de serviciu aferente funcţiilor respective, aceştia vor fi numiţi în noile funcţii în modul prevăzut de art. 69 alin. a) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public în termen de 15 zile calendaristice de la data intrării în vigoare a statelor de personal corespunzător. Numirea se face prin actul administrativ al persoanei/organului care are competenţă legală de numire în funcţie.

Totodată, potrivit art. 33 alin. (2) al Legii sus menţionate, Transferul funcţionarului public cu statut special se face într-o funcţie echivalentă cu cea deţinută sau într-o funcţie de nivel inferior la cererea scrisă a funcţionarului. Careva cereri din partea funcţionarului nu au fost înregistrate.

Consideră că aceste acţiuni fiind un abuz din partea organelor de conducere, ori, atenţionat Dl. Bezpali Sergiu în momentul preavizării despre funcţia sa nu i-a fost propusă funcţia similară, ci abia cînd termenul de preaviz expirase (ziua 29 din termen) ultimului i s-a propus funcţie necorespunzătoare atribuţiilor lui, mai mult ca atît, după cum s-a remarcat, funcţia D-lui îşi modificase doar denumirea în Secţia Investigaţii Crime Investigaţii Transfortaliere al SPF Leușeni-2, atribuţiile de bază, noii denumiri erau aceleaşi ca în funcţia deţinută de ultimul, din fişa postului fiind reduse doar analiza de risc.

Astfel că, conform prevederilor legale sus menţionate, deşi conducerea era obligată prin lege de a-i propune lui Bezpali Sergiu funcţia ce a suferit modificări (Ofiţer Superior de investigaţii al Secţiei Investigaţii Crime Transfortaliere al SPF Leuşeni-2), ori altă funcţie similară, acesta este descriminat şi impus de a accepta o funcţie inferioară, contrar legislaţiei în vigoare.

Totodată, din considerentul că, nu era clar ce acte i-a fost înmînate Dl. Bezpali Sergiu în momentul preavizării despre funcţia redusă, inclusiv şi propunerea unei alte funcţii, s-a efectuat o interpelare în adresa IGPF, care la data de 27.09.2023, a remis în adresa sa (prin intermediul poştei electronice, ce se anexează), raportul prin care lui Bezpali Sergiu i-a fost propusă funcţia de Ofiţer Superior al Unităţii de control al frontierei a Sectorului Poliţiei de Frontieră „Giurgiuleşti”.

Analizînd actele expediate, în special raportul din 01.07.2023, se constată că, acesta este lovit de nulitate, ori, acest raport pentru a avea putere juridică *urma a fi vizat de către Şeful Conducerii, obligatoriu urma a fi înregistrat la secţia cadre din cancelarie, ca urmare a i se atribui număr, ceia ce lispseşte la caz.*

Subsecvent, se constată această acţiune a organelor de conducere (prezentarea cît şi obligarea în semnarea unui act ce nu are putere juridică de către o instituţie de stat, mai mult ca atît la caz este vorba de Inspectoratul General al Poliţiei de Frontieră) ca fiind o încălcare gravă a legisaţiei, ori, prin aceste ilegalităţi şi abuzuri, cu scopul concret de a-l demisiona pe Dl. Bezpali Sergiu, neavînd careva temei pentru a iniţia această procedură, organele resposabile de efectuarea actelor juridice a recurs la abuzuri şi ilegalităţi, constituind motivarea ordinului de încetare a relaţiilor de muncă între IGPF şi Bezpali Sergiu.

Prin comiterea astfel de abuzuri, constată încălcarea principiului legalităţii prevăzut de art.21 Cod Administrativ, conform căruia alin. (1) prevede *„Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative”.*

Ori, potrivit art. 121 alin. (1) Cod Administrativ, Semnarea, cu semnătură olografă sau cu semnătură electronică, a actului administrativ individual se face de conducătorul autorităţii publice sau de către persoana împuternicită de acesta, dacă legea nu prevede altfel, Iar alin. (4) al aceluiași *articol prevede,* Actul administrativ individual nesemnat este nul.

La fel, Conform art. 141 alin. (1) Cod Administrativ, Un act administrativ individual este nul dacă conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor

circumstanţelor care se iau în considerare.

Deci, au fost încălcate normele legale şi anume art. 33 alin. (2) din legea nr. 288 din 16.12.2006, art. 3 al Legii nr. 155 din 21.07.2011, cît şi prevederile codului administrativ menţionate.

La data de 11.07.2023, Bezpali Sergiu înregistrează cererea de ieşire în concediu pentru îngrijirea copilului minor, cererea fiind înregistrată cu nr. 15918.

Prin extrasul din ordinul nr. 417/ps din 13.07.2023, s-a admis cererea Comisarului Bezpali Sergiu şi s-a oferit concediu neplătit pentru îngrijirea copilului minor începînd cu data de 11.07.2023 pînă pe 12.06.2024.

Tot în acea zi Dl. Bezpali Sergiu, aflîndu-se în biroul şefiei resurse umane a IGPF, a fost supus presiunii de a accepta funcţia propusă, ori în caz contrar va fi concediat, astfel că, ultimul mai avînd aproximativ doi ani pînă la atingerea vîrstei de pensionare, a acceptat-o, ca imediat după ieşirea sa din birou, analizînd cele întîmplate şi constatînd că, a fost supus de a semna un preaviz ilegal şi că are dreptul de a fi propus într-o funcţie similară, în termeni rezonabili, Bezpali Sergiu a mai înaintat o cerere cu nr. 15919, prin care refuză acceptul funcţiei propuse anterior, motivîndu-şi corespunzător poziţia.

Important de menţionat că, la ceilalţi ofiţeri/angajaţi, li s-au propus funcţii în mun. Ungheni, de către Conducerea de la Ungheni, însă în situaţia raportată lui Bezpali, acesta fiind discriminat şi trimis la Chişinău, la IGPF ca să-i fie propusă o altă funcţie care urma a fi trimis la Sectorul Poliţiei de Frontieră „Giurgiuleşti”.

Propunerea de acceptarea a funcţiei menţionate *a fost în data de 11.07.2023*, ziua în care prin ordinul dl. Vasiloi Rosian, Bezpali Sergiu se afla oficial în concediu de îngrijire a copilului minor, astfel că, se constată nulitatea atît a avizului privind propunerea în transferarea altei funcţii cît şi analiza cererii privind refuzul acceptării funcţiei propuse, ori, potrivit art. 38 alin. (5) al Legii nr. 288/2016, Termenul de preavizare nu include perioada în care funcţionarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcţie din motive de boală sau traumă. Ori, avînd în vedere cele menţionate, se constată că, lui Bezpali Sergiu în genere nu i s-a propus o altă funcţie, ceia ce generează încă un temei ilegal ce a dus la concedierea sa.

Tot aici e relevant de a face trimitere şi la prevederile Codului Muncii, care, potrivit art. 120 Codului Muncii alin. (1), în afară de concediul de maternitate şi concediul parţial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, femeii, precum şi persoanelor menţionate la art. 124 alin. (2), li se acordă, în baza unei cereri scrise, un concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 4 ani, cu menţinerea locului de muncă (a funcţiei). În lipsa locului de muncă anterior (funcţiei anterioare), persoanelor menţionate li se acordă un alt loc de muncă echivalent (funcţie echivalentă).

Referitor la cererea de refuz la acceptarea funcţiei deţinute, din data de 11 iulie cu nr. 15919 (cererea fiind înregistrată după ieşirea ultimului în concediu neplătit), constată irelevanţa la examinarea acesteia de către organele de conducere, ori, Bezpali Sergiu în primul rînd urma a fi preavizat conform legislaţiei în vigoare cu propunerea imediat a funcţiei, în al doilea rînd preavizul din data de 11.07.2023 conform căruia Dl. Bezpali Sergiu semnează acceptul este nul, din considerentele menţionate mai sus, iar atare circumstanţe duce la nulitatea examinării cererii de refuz şi luarea unei decizii asupra acesteia cît şi ordinul de încetare a raporturilor de muncă.

3. La data de 07.08.2023, Sergiu Bezpali înaintează conducerii o nouă cerere prin care solicită permisiunea de a reveni înainte de termen la serviciu şi anume începînd cu data de 01.09.2023.

Astfel, la revenirea ultimului la serviciu, i s-a înmînat ordinul privind concedierea lui Bezpali Sergiu începînd cu data de 03.09.2023 (zi nelucrătoare - duminică), ori, aceasta dată este irelevantă, din considerentul că potrivit codului muncii, ziua concedierii este ultima zi de muncă a salariatului, ori,

Bezpali nu activa duminica, iar ca termen procedural orice zi nelucrătoare conform căreia angajatul nu activează, nu poate fi considerată ultima zi.

La acest aspect, constată încălcarea procedurii de emitere a ordinului privind încetarea raportului de serviciu *în condiţiile în care, potrivit art. 38 alin. (5) a Legii nr. 288 din 16.12.*2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor nterne, în cazul încetării raportului de serviciu în condiţiile alin. (1) lit. F), angajatorul este obligat să-i acorde funcţionarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu pînă la 2 ore zilnic, cu menţinerea plăţilor salariale cuvenite. Termenul de preavizare nu include perioada în care funcţionarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcţie din motive de boală sau traumă.

Reieşind din norma precitată, se comunică că, la data de 13.06.2023, dl. Sergiu Bezpali, i s-a adus la cunoştinţă asupra previzului prevăzut de art. 38 alin (5) al Legii menţionate, însă nu s-a ţinut cont de prevederile art. 38 alin. (1) lit. f) al aceleaşi legi care prevede expres că, Raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii : în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcţionarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcţie, astfel că, norma precitată nu a fost respectată de către angajator, ori, anexa la preaviz i-a fost adusă la cunoştinţă dar preavizul cu privire la funcţie nu i-a fost înaintat, ceia ce rezultă că în cazul în care persoanei nu i s-a propus altă funcţie, el nu poate fi demis în condiţiile stipulate în ordinul de încetare a raporturilor de muncă din 01.09.2023.

Avînd în vedere faptul că, reclamantulului nu i s-a adus la cunoştinţă contra semnătură un astfel de preaviz (care urma a-i fi prezentat la data propunerii unei funcţii similare şi în cazul în care era refuzul de acceptare a funcţiei propuse), Avocata Mariana Spînu în numele reclamantului a interpelat IGPF în vederea explicării asupra lipsei unui astfel de preaviz.

Prin răspunsul IGPF nr. 35/18-1-9260 din data de 19.10.2023, pîrîtul recunoaşte că un asemnea preaviz contra semnătură nu i s-a adus la cunoştinţă reclamantului.

Mai mult ca atît, pîrîtul prin acest răspuns recunoaşte că, în perioada de 13 iunie - 01 septembrie 2023, a existat vacantă funcţia de Ofiţer superior de investigaţii al Sectorului Poliţţiei de Frontieră Leuşeni - 2, care a fost plasat anunţul pe pagina Web al Poliţiei de Frontieră, a rubrica „Cariera", privind funcţia vacantă menţionată, iar la data de 28.06.2023, această funcţie a fost ocupată din sursa internă.

Ţine să menţioneze că, după verificările pe saitul menţionat, o astfel de funcţie vacantă nu se regăseşte, iar dat fiind faptul că, această funcţie este similară cea în care activa reclamantul, urma a-i fi propusă lui, ceia ce pîrîtul cu rea credinţă a ignorat.

3. Deşi ordinul de concediere nr. 516 PS din 01.09.2023, are la bază art. 38 alin. (1) lit f) din Legea nr. 288 din 16.12.2016, un astfel de preaviz legal nu se regăseşte la baza ordinului, nici preavizul ce prevede art. 38 alin. (5), nu se regăseşte, ori în atare situaţie Bezpali Sergiu, activînd ca funcţionar public, din motive ilegale, neîntemeiate a fost lipsit de dreptul la munca prestată, încetîndu-se raportul de serviciu contrar prevederilor legale cît şi principiile serviciului public (art. 5 al Legii nr. 158 din 16.12.2008).

În vederea celor relatate, face trimitere şi la prevederile codului muncii:

Conform prevederilor art.5 din CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze instanţa de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art.5 lit. m) din Codul muncii, fiecare salariat are dreptul la apărarea drepturilor şi libertăţilor sale de muncă, inclusiv sesizarea organelor de supraveghere şi control, a organelor de

jurisdicţie a muncii; la soluţionarea litigiilor individuale de muncă şi a conflictelor colective de muncă, în modul stabilit de prezentul cod şi de alte normative.

Potrivit art. 10 alin. (2) lit. (a), Angajatorul este obligat să respecte legile şi alte acte normative, clauzele contractului colectiv de muncă şi ale convenţiilor colective;

Conform art. 89 al Codului muncii, (1) Salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul iar în caz de litigiu - prin hotărîre a instanţei de judecată. (2) La examinarea litigiului individual de muncă de către instanţa de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea şi să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului.

Totodată, dreptul la muncă şi la libera alegere a muncii presupune, pe de o parte, ca persoanelor să le fie asigurat accesul egal la piaţa muncii, iar pe de altă parte, ca statul să nu instituie alte condiţii restrictive decât cele referitoare la abilităţile şi calificările necesare, fără de care persoana nu ar putea îndeplini sarcinile care revin funcţiei respective.

Potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, reţine că o dată ce statul adoptă o soluţie legislativă, aceasta urmează a fi pusă în aplicare cu claritate şi coerenţă rezonabilă, întru evitarea pe cît e posibil insecuritatea juridică şi incertitudine, pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei legi. Iar, *întrucât respectarea legii este o obligaţie fundamentală într-un stat de drept*, *orice acţiune trebuie să respectată acestui obiectiv, or, ignorarea dispoziţiilor legale*, *reprezintă o încălcare a obligaţiunilor impuse în mod onerativ.*

Conform art. 13 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta convenţie au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor peroane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.

Conform art. 20 alin. (1) şi alin. (2) din Constituţia Republicii Moldova, (1) orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Conform art. 53 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Conform art. 114 din Constituţia Republicii Moldova, justiţia se înfăptuieşte în numele legii numai de instanţele judecătoreşti, acestea urmează să dispună de plenitudinea prerogativelor procesuale pentru soluţionarea justă a cauzei, fără a exista limitări nejustificate în acţiunile ce urmează a fi întreprinse, astfel, încât la realizarea scopului final hotărârea judecătorească să nu devină una iluzorie.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative.

În conformitate cu art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. În conformitate cu art. 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia

În conformitate cu art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în

contencios administrativ, alin. (2) al aceluiaşi articol prevede, (2) O *acţiune în contencios* administrativ poate fi înaintată şi atunci cînd autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

Potrivit art. 209 Cod administrativ, 1) Acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la : a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluţionarea acesteia;

Avînd în vedere faptul că, reclamantul IGPF, la data de 19.09.2023, l-a informat despre transmiterea dosarului administrativ către autoritatea ierarhic superioară, iar ultima în termen de 30 de zile, termen ce începe a curge din 20.09.2023 urma a soluţiona cererea prealabilă, astfel că data depunerii acţiunii în instanţa de judecată (20.10.2023) este în interiorul termenului de prescripţie.

Invocînd prevederile art.art.189, 211, 212, 224 alin.(1) lit.a) Cod Administrativ, art.art.354-355 Codul Muncii, art.art.166-167 CPC, solicită admiterea acțiunii.

Pîrîții, IGPF la 23.11.2023, și respectiv MAI la 01.12.2023, au prezentat prin intermediul Secției evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), referințele asupra prezentei cereri de chemare în judecată, prin care au solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 25-37).

În ședința de judecată de examinare şi soluţionare în fond a acţiunii, reclamantul Sergiu Bezpali, cît și avocatul Mariana Spînu, au solicitat admiterea cererii de chemare în judecată pe motivele de fapt și de drept invocate în aceasta.

Reprezentantul pîrîtului, IGPF - Tatiana Baranovschi, în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii.

Reprezentantul pârâtului - MAI, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre data desfășurării ședinței, instanța ținând cont de art. 218 Cod administrativ a considerat posibilă examinarea cauzei în absență.

Audiind explicațiile participanților la proces, analizând piesele dosarului prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă în coraport cu normele legale incidente speței, instanța de judecată concluzionează că acțiunea dedusă judecății este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În privința admisibilității acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 20 Cod Administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod. În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Astfel, instanța reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiţionată inter/alia de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice. La caz, aceste condiţii de încălcare a dreptului vătămat prin activitatea administrativă a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră este întrunit şi în conformitate cu art. 39 din Codul administrativ – accesul liber la justiție.

Conform art. 5 Cod Administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea.

Astfel, Ordinul nr.516/ps din 01.09.2023 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu", emis în temeiul art. 38 alin.(1) lit.f) al Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, constituie în sine act administrativ individual defavorabil pentru reclamant.

Or, conform art. 10 alin. (1) Cod Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 alin. (1) lit. a) Cod Administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Conform art. 17 Cod Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 189 alin. (3) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, precum şi în scopul revendicării drepturilor ce reies dintr-un contract administrativ, acţiunea în contencios administrativ poate fi înaintată şi de autoritatea publică.

Conform art. 206 Cod administrativ, (1) O acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru : a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare); b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare).

Conform art. 208 Cod administrativ, (1) Până la înaintarea acţiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepţiile prevăzute de lege.

După cum rezultă din materialele cauzei se atestă că, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, la 07.09.2023 reclamantul a adresat IGPF cerere prealabilă, prin care a solicitat dispunerea anulării Ordinului nr.516/ps din 01.09.2023, cu repunerea în funcția deținută anterior (f.d.10-11).

Prin răspunsul IGPF nr.35/18-1-8251 din 18.09.2023, cererea prealabilă a reclamantului s-a respins ca neîntemeiată (f.d.20).

Instanța constată că, acţiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant la instanţa competentă jurisdicţional şi teritorial, este înaintată în termenul legal, a respectat procedura prealabilă și utilizat corect tipul acțiunii în contestare conform art. 206 Cod Administrativ pentru revendicarea drepturilor sale.

Prin urmare, instanța consideră că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) Cod Administrativ, nu se regăsesc.

În privința temeiniciei acțiunii în contenciosul administrativ instanța de judecată reține următoarele.

La caz se atestă că, prin Hotărârea Guvernului nr. 520/2022 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr.1145/2018 cu privire la organizarea şi funcţionarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, a fost aprobată structura nouă a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

În scopul executării Hotărârii Guvernului, prin ordinul MAI nr.540 din 31.10.2022 a fost pus în aplicare Statul de personal al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, precum şi a fost aprobat

Statul de organizare al Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

La 07.12.2022 a fost emis ordinul IGPF nr. 742/ps cu privire la preavizarea angajaţilor subdiviziunilor regionale ale Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

La 13.06.2023, Bezpali Sergiu Nicolae a fost preavizat despre reducerea funcţiei deţinute de Ofiţer superior de investigaţii al Sectorului Poliţiei de Frontieră „Leuşeni-2" al Direcţiei regionale Vest a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră.

Iar drept urmare a reducerii funcţiei deţinute, reclamantului Bezpali Sergiu Nicolae i s-a propus funcţia de Ofiţer superior al Unităţii control al frontierei a Sectorului Poliţiei de Frontieră „Giurgiuleşti" al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, funcție refuzată însă de către acesta (f.d.6, 7, Dos.administrativ).

În consecință, a fost emis Ordinul nr.516/ps din 01.09.2023 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu" (f.d.12).

Instanța reține că, potrivit articolului 43 din Constituție, orice persoană are dreptul la muncă și la libera alegere a muncii. Dreptul la muncă este proteguit, inter alia, de art. 23 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, precum și de art. 6 alin. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, însă acesta nu este un drept absolut şi nelimitat.

Avînd în vedere specificul dreptului la muncă, dar şi al poziţionării subiecţilor raporturilor de muncă, atît normele naţionale, cît şi cele internaționale stabilesc un minim de garanţii, menite să asigure un echilibru dintre angajaţi şi angajatori şi o protecţie adecvată a demnităţii, securităţii şi stabilităţii angajaţilor.

Instanța reiterează că dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupaţiei, precum şi a locului de muncă vizează posibilitatea oricărei persoane de a exercita profesia sau meseria pe care o doreşte, în anumite condiţii stabilite de legiuitor.

Totodată, dreptul la muncă și la libera alegere a muncii presupune, pe de o parte, ca persoanelor să le fie asigurat accesul egal la piața muncii, iar pe de altă parte, ca statul să nu instituie alte condiții restrictive decât cele referitoare la abilitățile și calificările necesare, fără de care persoana nu ar putea îndeplini sarcinile care revin funcției respective.

Instanța observă că legislaţia muncii condiţionează încadrarea în cîmpul muncii de întrunirea anumitor cerințe, precum şi stabileşte situaţiile de suspendare şi încetare a raporturilor de muncă.

În acest sens și art. 4 din Convenția Organizației Internaționale a Muncii cu privire la încetarea raporturilor de muncă din inițiativa celui care angajează stabilește că raporturile de muncă ale unui lucrător nu vor înceta decît dacă există un motiv valabil pentru o asemenea încetare legată de capacitatea sau conduita lucrătorului sau bazată pe cerințele operaționale ale instituției sau serviciului.

Conform art. 38 al Legii privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, (1) Raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii : f) în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcționarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau refuză transferul său într-o altă funcţie.

Totodată, în conformitate cu art.38 alin. (5) al Legii menționate, În cazul încetării raportului de serviciu în condiţiile alin. (1) lit. f), angajatorul este obligat să-i acorde funcţionarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice, cu reducerea programului de muncă cu pînă la 2 ore zilnic, cu menţinerea plăţilor salariale cuvenite. Termenul de preavizare nu include perioada în care funcţionarul public cu statut special se află în concediu de odihnă, în concediu de studii, nici perioada suspendării sale din funcție din motive de boală sau traumă.

Cum este menționat și supra, la 11.07.2023, reclamantului îi s-a propus funcţia de Ofiţer superior al Unităţii control al frontierei a Sectorului Poliţiei de Frontieră „Giurgiuleşti” al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, însă angajatul a refuzat funcţia propusă.

Este de reținut că, funcţia deţinută anterior de către reclamant nu a fost transferată cu toate atribuţiile acesteia în noua structură, motiv din care reclamantului i s-a propus o altă funcţie.

Cît ține de perioada acordată reclamantului, instanța reține că, art. 38 alin. (5) din Legea nr.288/2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul M.A.I., pune în sarcina angajatorului doar obligaţia de a preaviza angajatul a cărui funcţie a fost redusă. Astfel conform normei prenotate, în cazul reducerii postului său din statele de personal angajatorul este obligat să-i acorde funcţionarului public cu statut special un preaviz de 30 de zile calendaristice.

Conform art. 1 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prezenta lege stabileşte cadrul juridic al raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special din aparatul central al Ministerului Afacerilor Interne, din cadrul autorităţilor administrative şi instituţiilor din subordinea acestuia, în care sînt prevăzute posturi pentru această categorie de personal, de asemenea drepturile, obligaţiile, restrîngerile, interdicţiile şi incompatibilităţile specifice, reglementările privind disciplina muncii, privind protecţia sa juridică şi socială.

În accepțiunea Legii, *funcţionar public cu statut special* – persoană angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autorităţile administrative sau instituţiile din subordinea acestuia, care deţine grade speciale şi exercită sarcini ce ţin de competenţa entităţii din care face parte, în conformitate cu legislaţia în vigoare.

Calitatea de funcţionar public cu statut special apare şi <u>încetează în condiţiile prezentei legi.</u> (art. 3 din Legea nr. 288).

În acest sens, art. 38 alin. (1) lit. f) din Legea funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne statuează că, raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii : în cazul lichidării entităţii din care face parte sau al reducerii postului său din statele de personal, dacă funcţionarul nu poate fi încadrat în altă funcţie publică cu statut special sau <u>refuză transferul său într-o altă funcţie.</u>

În temeiul art.7 lit.b) din Legea nr.136/2017 cu privire la Guvern (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr.252, art.412), cu modificările ulterioare, al art.15 alin.(1) din Legea nr.98/2012 privind administraţia publică centrală de specialitate (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.160-164, art.537), cu modificările ulterioare, precum şi al art.5 alin.(2) din Legea nr.283/2011 cu privire la Poliţia de Frontieră (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.76-80, art.245), cu modificările ulterioare, Guvernul a adoptat Hotărârea nr. 520 din 22 iulie 2022 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 1145/2018 cu privire la organizarea i funcționarea Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

În temeiul Hotărârii nr. 520 din 22 iulie 2022 a fost aprobată noua structură a Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

Instanța a stabilit cert că lui Sergiu Bezpali la 11.07.2023, îi s-a propus funcţia de Ofiţer superior al Unităţii control al frontierei a Sectorului Poliţiei de Frontieră „Giurgiuleşti” al Direcţiei regionale Sud a Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, însă angajatul a refuzat funcţia propusă.

Însăși partea reclamantă a confirmat că a refuzat transferul la funcția propusă de angajator.

Instanța atestă că, legea specială nu stabilește procedura de eliberare în cazul reorganizării și lichidării statelor de personal, aceste segment fiind reglementat de art. 88 din Codul muncii care prescrie că, angajatorul este în drept să concedieze salariaţii de la unitate în legătură cu lichidarea acesteia ori în

legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal (art.86 alin.(1) lit.b) şi c)) doar cu condiţia că: a) va emite un ordin (dispoziţie, decizie, hotărîre), motivat din punct de vedere juridic sau economic, cu privire la lichidarea unităţii ori reducerea numărului sau a statelor de personal; b) va emite un ordin (dispoziţie, decizie, hotărîre) cu privire la preavizarea, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepţionării/înştiinţării fiecărui salariat vizat, a salariaţilor cu 2 luni înainte de lichidarea unităţii ori de reducerea numărului sau a statelor de personal. În caz de reducere a numărului sau a statelor de personal, vor fi preavizate numai persoanele ale căror locuri de muncă urmează a fi reduse; c) o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcţie) în cadrul unităţii respective (cu condiţia că astfel de loc de muncă (funcţie) există la unitate, iar salariatul preavizat întruneşte cerinţele necesare pentru suplinirea acestuia); d) va reduce, în primul rînd, locurile de muncă vacante; e) va desface contractul individual de muncă în primul rînd cu salariaţii angajaţi prin cumul; f) va acorda salariatului ce urmează a fi concediat o zi lucrătoare pe săptămînă cu menţinerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă; g) va prezenta, în modul stabilit, cu 2 luni înainte de concediere, agenţiei pentru ocuparea forţei de muncă informaţiile privind persoanele ce urmează a fi disponibilizate; h) se va adresa organului (organizatorului) sindical în vederea obţinerii opiniei consultative privind concedierea salariatului respectiv. În cazul în care, după expirarea termenului de preavizare de 2 luni, nu a fost emis ordinul (dispoziţia, decizia, hotărîrea) de concediere a salariatului, această procedură nu poate fi repetată în cadrul aceluiaşi an calendaristic. În termenul de preavizare nu se include perioada aflării salariatului în concediul anual de odihnă, în concediul de studii şi în concediul medical. Locul de muncă redus nu poate fi restabilit în statele unităţii pe parcursul anului calendaristic în care a avut loc concedierea salariatului care l-a ocupat. În caz de lichidare a unităţii, angajatorul este obligat să respecte procedura de concediere prevăzută la alin.(1) lit.a), b), f), g) şi i).

Actele premergătoare încetării raportului de serviciu (cu privire la preavizare, propunere a unei noi funcții etc) nu au fost contestate de partea reclamantă, generează efecte juridice, fapt ce prezumă că au fost respectate garanțiile și exigențele cu privire la reorganizarea și lichidarea statelor de personal.

Reorganizarea și lichidarea unor funcții în cadrul IGPF a avut loc de facto și de jure. Funcția deținută anterior de către reclamant - nu a fost transferată cu toate atribuțiile acesteia în noua structură, aspect pentru care reclamantului i s-a propus o altă funcție, neconstituind ceva nou sau necunoscut pentru acesta. Restabilirea în funcția anterior deținută, nu poate fi percepută ca fiind viabilă în condițiile în care, la moment nu mai există o astfel de funcție în cadrul Inspectoratului, fapt despre care ultimul a fost informat în modul corespunzător, în consecință fiindu-i propusă o altă funcție pe care a refuzat să o exercite. Discreția sau obligativitatea emiterii actului administrativ individual, nu este condiționată de faptul emiterii acestuia de către autoritățile publice cu conducere unipersonală sau colegială.

Discreția trebuie distinsă de decizia obligatorie, or, în baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere și trebuie să încorporeze propriile considerente în decizia sa.

Mai mult, normele legale menționate anterior prevăd că transferul se face într-o funcție echivalentă cu funcţia deţinută sau într-o funcție de nivel inferior în ierarhia profesională, or în speță nu au fost prezentat care probe ce ar confirma că funcția redusă este echivalentă cu o altă funcţie în cadrul Sectorului poliției de frontieră „Leușeni-2” al Direcției regionale vest a IGPF.

De asemenea, este de reținut și prevederile art. 31 Cod Administrativ, care indică că, Actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate. Or, potrivit art. 118 alin. (1) – (3) Cod Administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile

esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde : a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului : investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului, etc.. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

În speță, instanța reține că, IGPF a respectat întru totul prevederile art. 118 Cod Administrativ, la emiterea actului administrativ individual contestat, indicând cu lux de amănunte circumstanţele de fapt, de drept, precum şi legătura de cauzalitate între faptele imputate şi consecinţele acesteia.

Instanța concluzionează că, actul contestat a fost emis de către IGPF, cu respectarea procedurii și a prevederilor legislației în vigoare.

Coroborînd circumstanţele stabilite cu certitudine în cadrul ședinței de judecată cu normele legale relevante cazului din speţă, precum și suportul probatoriu dedus instanței de către participanții la proces, instanța de judecată reține legalitatea Actului contestat.

În concluzie, argumentele reclamantului nu pot fi reținute, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția pîrîtului se întemeiază pe o interpretare corectă a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor, în conformitate cu competenţele prevăzute de lege.

Instanța nu se expune asupra fiecărui argument invocat de participanții la proces, ținând cont de Avizul nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, din care rezultă că, motivarea hotărârii nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

Or, potrivit jurisprudenței Curții Europene, pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidențieze că, judecătorul a examinat chestiunile esențiale prezentate și nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Țările de Jos, 19 aprilie 1994 , pct.61, seria A, nr.288).

Din considerentele menţionate supra, instanța ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de către Sergiu Bezpali împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la anularea actului administrativ – Ordinul nr.516/ps din 01.09.2023 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu”, ca fiind neîntemeiată, or pîrîtul prin argumentele şi probele anexate la materialele cauzei a demonstrat legalitatea actului contestat. Iar simpla nemulțumire a părților de actele administrative individuale defavorabile, nu poate constitui motiv de admiterea a acțiunii înaintate în judecată, iar prin prisma art. 93 Cod Administrativ, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenție.

Cu referire la cerințele reclamantului privind : Obligarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră, de emitere a unui act administrativ individual favorabil cu încadrarea într-o funcţie egală în drepturi deţinută până la încetarea raportului de serviciu; Obligarea Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră în lichidarea erorilor emise şi anume anularea ordinului nr. 516 din 01.09.2023; Încasarea din contul Inspectoratului General al Poliţiei de Frontieră în favoarea lui Bezpali Sergiu a salariului pentru

perioada absenţei forţate de la locul de muncă, se atestă următoarele.

Având în vedere faptul că, instanța de judecată califică ca fiind neîntemeiată pretenția de bază cuprinsă în acțiunea reclamantului ce se referă la anularea Ordinului nr.516/ps din 01.09.2023 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu”, urmează a fi respinse și cerințele cu caracter incidental care derivă nemijlocit din aceasta și, anume, pretențiile reclamantului care se referă la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil de restabilire în funcția deținută până la încetarea raportului de serviciu și încasarea drepturilor salariale pentru absența forțată de la muncă, or, respingerea pretenției de bază duce neîndoielnic și la necesitatea respingerii cerințelor adiacente, care rezultă din solicitarea de bază.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin.(1) lit. f) Cod Administrativ, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Acţiunea de contencios administrativ, înaintată de către Sergiu Bezpali împotriva Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Ministerul Afacerilor Interne, cu privire la anularea actului administrativ – Ordinul nr.516/ps din 01.09.2023 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu”, obligarea emiterii actului administrativ favorabil, încasarea cheltuielilor de judecată, ***se respinge ca fiind neîntemeiată.***

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Rîşcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Igor Barbacaru